

thi deri har jeg en Gang taget Del. Da havde det ærede Medlem intet at sige, og i det hele er hans Interesse for og Syn paa denne Sag vaagnet sent og pludseligt. Det kan være meget respektabelt, men det ærede Medlem kan ikke forlange, at jeg atter skal tage Del i en første Behandling. Jeg vil imidlertid ganske kort gentage, hvorfor jeg ikke ret forstaaer det ærede Medlems Solidaritet med en Mand, der har navngivet sig som Solidarist med det ærede Medlem. Jeg ser ikke rettere end at der her er 3 Forslag: Regeringsforslaget, det ærede Medlems Forslag og Bemærkningerne fra Direktør Bramsen. Regeringsforslaget gaar ud paa at etablere Solidaritet overfor visse Klasser, som jeg ikke nærmere skal indlade mig paa. Det fremgaar indelig nok af Lovforslaget. Det giver endvidere en livsvarig Rente til dem, der blive livsvarige Invalider. Om man skal give den efter Dækningssystemet eller Ligningssystemet, er et subsidiært Spørgsmaal. Derom kan der være begrundede afvigende Meninger. Jeg har foreslaaet Ligningssystemet, men hvis Rigsdagen ønsker Dækningssystemet, kan jeg ikke have noget at indvende derimod, men jeg mener, at Vivrenten, Pensionen, om man vil, er det rette System og er at foretrække for, at der udbetales nogle faa tusinde Kroner een Gang for alle. Dertil er det ærede Medlem kommet, og for saa vidt er han gaaet sammen med Bramsen. Direktør Bramsens Hovedprincip er Ansvarlighedsprincippet, han forlanger det ubdvidet, som man gjorde for nogle Aar siden i Tyssland, og vel nærmest efter enkelst Mønster, saaledes at alle Arbejdsgivere blive ansvarlige for Arbejderne, men for øvrigt lægger han Hovedvægten paa, at søge Dækning hos Arbejdsgiveren og lægger ikke Vægten paa Solidariteten. Han har ikke formuleret det fuldstændig, men udvikler sine Ideer i Foredrag, at Arbejdsgivernes Ansvar kan udvikles i videre Omfang, men stadig fastholder han, at den enkelte Mand staar overfor den enkelte Arbejder og staar overfor Arbejdsgiveren og skal søge sin Regres hos ham, og saa ordnes Forholdet i øvrigt gennem frivillig Kapitalforsikring. Det kan være, at det er et Hovedmoment, som det ærede Medlem tager med, naar han vil have Kapitalforsikring, og at han for saa vidt har løst en af Bramsens Tanker, men det individuelle Ansvar har det ærede Medlem kun ganske subsidiært taget med for den moderne Industriarbejder og ellers ikke.

Det ærede Medlem har fælles Tanke, for saa vidt han giver en Dagpenge indtil videre. Det er jo et aldeles subsidiært

Spørgsmaal, men det ubdvidede Ansvar for Arbejdsgiverne har det ærede Medlem ikke, og det har Hr. Bramsen krævet naar man overhovedet skulde gaa ind paa noget, og deri ser jeg Hovedforskellen mellem det ærede Medlem og Hr. Bramsen. Og saa har det ærede Medlem en Solidaritetsansvarlighed, for saa vidt noget lignende, som Regeringsforslaget, men den kommer frem deri, at Staten gør Udlaget og Kommunen bærer Udgifterne. Og da møder Spørgsmaalet, om det er retfærdigt uden videre at tage som kommunale Udgifter, hvad der vedkommer særlig visse bestemte Klasser, og om man vil, etablere en almindelig Arbejdsolidaritet. Jeg skal ikke udtale mig videre, men jeg har ikke kunnet se Sammenhængen mellem Hovedideen hos den anden Mand, der har udtalt sig offentlig, og det ærede Medlem; jeg kan godt se, at der er Enighed om noget. Hvis deres Enighed væsentlig skal ses deri, at de ville staffe vedkommende en Kapitaludbetaling gennem privat Forsikring, og det er Hovedøjemedet at vedligeholde denne private Forsikringsvirksomhed for at faa en Kapital, da kan jeg se, at der er Enighed derom. Men der tillader jeg mig at hævde, at naar Regeringsforslaget vil give den vedkommende en fast aarlig livsvarig Understøttelse, og det ærede Medlem vil give 2,400 til 3,600 Kr. en Gang for alle, har Regeringsforslaget paa dette Punkt et saa stort Fortrin, at det ærede Medlem ikke skal kunne tage det fra det eller benægte det.

Ordføreren (Dusen): Jeg skal først henvende mig med nogle Bemærkninger til de ærede Medlemmer for Middelfart (Hensning Jensen) og Kjøbenhavns de Balfreds (P. Holm), der jo noget nær havde de samme Anser mod Flertallets Stilling, saa at det er ganske naturligt, at jeg samtidig svarer bægge de Herrer. Det ærede Medlem fra Middelfart spurgte, hvad Flertallet mente med de ubemidlede, og navnlig mente dermed overfor Arbejdere og Husmænd, og det ærede Medlem fra Middelfart gjorde gældende, at man maatte tage ind under Forsikringen Arbejdere og Husmænd uden Hensyn til, om de paaagældende vare bemidlede eller ikke; det kom slet ikke an paa, hvorvidt saadanne Mænd virkelig havde Formue eller ikke, hvorvidt de vare bemidlede eller ikke, man skulde simpelthen lade Forsikringen staa aaben for saadanne. Det har Flertallet ikke ment, og det forekommer mig ogsaa at være aldeles urimeligt at anlægge en Forsikring mod Ulykkestilfælde for bemidlede Folk, enten de saa til-